

НАРОДНА ДУМКА

Стаття 5 Конституції України: Єдиним джерелом влади в Україні є народ

Аналітично-інформаційна газета № 8 (33) 23 березня 2017 року

КРИК ДУШІ

Що я можу сказати про конкурс взагалі

«Віднедавна, згідно з новою редакцією Закону України «Про державну службу», стати головою будь-якої районної державної адміністрації в Україні можливо лише за результатами конкурсу, який проводиться Комісією з питань вищого корпусу державної служби.

Так, 14 березня у місті Києві відбувся конкурс на зайняття посади голови Окнянської районної державної адміністрації. Кількість кандидатів, що подали свою кандидатуру на конкурс, невідома. А от кількість осіб, яких допустили до конкурсу — 10 (8 проживають у Окнянському районі, 1 — з Кодимського району та 1 — з Рівненської області).

Якщо говорити мовою Закону, то конкурс проводиться з метою добору осіб, здатних професійно виконувати посадові обов'язки. При цьому проведення відбору здійснюється з урахуванням рівня професійної компетентності, особистих якостей і досягнень кандидатів на зайняття вакантної посади. Це, як кажуть, теорія... Щодо реалій проведення скажу декілька слів. А вони, відверто кажучи, невтішні...

Отже, перший етап конкурсу (тестування на знання законодавства) був запланований на 11 годину ранку у вівторок. Тобто, вибору у кандидатів не було — або відпрошуйся з роботи, якщо ти працюєш, і на понеділок, і на вівторок, або їдь вночі до Києва потягом, автобусом чи автомобілем, щоб вчасно прибути. Дехто з кандидатів приїхав ще у неділю або понеділок і мав змогу відпочити перед конкурсом. Я ж їхав уночі на вівторок... але зараз не про це.

Тестування склали всі кандидати. І це не дивно, адже якщо ти хоча б читав законодавство, за яким тобі потрібно працювати, то тут проблем не повинно виникати. В мережі Інтернет вже навіть викладені тестові запитання та відповіді на них.

Механізм «відсіву» кандидатів

Інша справа — другий етап конкурсу — так звані «ситуаційні завдання», коли кандидатам моделюють дві ситуації і дають півтори години на підготовку для їх вирішення. У нашому випадку це були завдання: підготувати звіт про роботу райдержадміністрації за минулий рік, а також розробити заходи, щоб інформація, яка оприлюднюється або надається в рамках Закону України «Про доступ до публічної інформації» не могла б використовуватися з комерційною метою.

По другому питанню завдання провокативне, яке наводить кандидатів на хибний шлях, адже заборонити використання публічної інформації не можна — інформація на те і «публічна», що має бути загальнодоступною та використовуватися як забажає особа, яка її отримала.

З першим ситуаційним завданням було трошки складніше, адже окрім того, що кандидат повинен написати сам звіт про роботу райдержадміністрації, він повинен потім цей звіт презентувати перед членами вищевказаної комісії. І ось тут якраз «закладений» механізм «відсіву» — адже на презентацію кожного ситуаційного завдання кандидату дається лише три хвилини. А за лічені хвилини відзвітувати про роботу за рік просто НЕМОЖЛИВО.

І ось у цей самий момент «включаються» члени Комісії, які «оцінюють» на власний розсуд того чи

Конкурси на державні посади — прихована загроза українським реформам

На фото: Іван БЕЛЬЦИК,
перший заступник голови Окнянської РДА

Вже не вперше з різних куточків України лунають сигнали суспільства про те, що конкурси, на яких обирають державних службовців, посадовців вищого рангу — це узаконений спосіб поставити своїх людей на потрібні місця. І після чого вже нічого не зробиш — мовляв, все пройшло законно. Після одного з таких конкурсів «гуде» увесь Окнянський район.

Як це було — розповідає Іван БЕЛЬЦИК — учасник такого відбору, перший заступник голови Окнянської районної державної адміністрації Одеської області. Його лист до нашої редакції «Народна думка» публікує без купюр.

іншого кандидата, чи є він компетентним для зайняття посади і чи можна його допускати до третього етапу конкурсу — співбесіди.

У нашому випадку до співбесіди допустили двох кандидатів — Олександра Безименка і Сергія Красюна. Інших кандидатів «відсіяли». Чи було це об'єктивно? Звичайно ні, адже кожний член комісії керується своєю суб'єктивною думкою, а відтак про об'єктивність не може бути й мови. Тим не менше — за результатами співбесіди Комісія визначила «переможця» — Олександра Безименка.

Комісія «обирає» — а район страждає

Що можна сказати про цей вибір Комісії? Чи був він об'єктивним? На мою думку, ні, адже повертаючись до написаного вище, конкурс має проводитися з урахуванням рівня професійної компетентності, особистих якостей і досягнень кандидатів на зайняття вакантної посади.

Які ж такі якості, досягнення і компетентність має наш «переможець» Олександр Безименко?

Можливо, члени Комісії вважають, що перебуваючи на посаді начальника управління агропромислового розвитку Олександр Безименко, оформляючи земельні ділянки на підставних осіб, заробляв незаконно гроші — це досягнення? На мою думку, ні! Або,

як мені казали, працюючи вже в приватному бізнесі, Олександр Безименко разом зі своїм родичем фактично обманним шляхом заволодів комбайном — це є компетентність? Також ні! Можливо перебування у Партії Регіонів і активна участь у партійному житті є саме тією якістю, яку повинен мати майбутній голова райдержадміністрації. Ні, ні і ще раз ні!

Тоді чому саме Олександр Безименко «переміг» у «конкурсі»? У мене немає відповіді на це питання, і цієї відповіді навіть бути не може, тому що питання риторичне... У районі всі знають, чому і головне як «переміг» Олександр Безименко.

Можливо, у читачів склалося враження, що написавши це, я переслідую якусь мету — чи то зайняти місце голови Окнянської райдержадміністрації, чи словом когось образити, або сформувати думку про одного із кандидатів на посаду голови нашого району. Можу вас усіх запевнити, що жодних намірів такого роду у мене не було і немає.

Я хочу лише одного — чесного і справедливого конкурсу, і щоб у ньому перемогла достойна людина, якій можна довірити район, яка вміє і буде працювати на благо нашої мальовничої Окнянщини — краю щирих і працьовитих людей».

З повагою до всіх — Іван БЕЛЬЦИК

Михаил ЛЕВ —
екс-глава Саратовской РГА

— Хочу пожелать власти благоразумия, человеческого отношения к нашему народу и мира — скорейшего прекращения войны. Украинскому народу хотелось бы пожелать терпения и мудрого подхода к выбору власти.

українській владі ПОБАЖАННЯ

Наше видання «Народна думка» 9-го березня відзначила свій день народження — нам виповнився один рік. І за щасливим збігом обставин саме цей день співпав з днем народження символу України — Тараса Григоровича Шевченка, вірші якого багато в чому стали пророчими для України. Та найбільше поет закликав любити свою рідну землю.

Володимир СКЛЯРУК —
Кодимський міський голова

— Коли розумієш в якій ситуації живе народ, і як в таких умовах діє влада, то звичайно хотілось би, щоб було велике і глибоке порозуміння між ними. Треба, щоб всі гілки влади служили в інтересах народу, щоб люди відчували це служіння і були задоволені нашою роботою. Отже, аби, перш за все, було мирне небо над нашими головами. Щоб всі були живі і здорові, тоді легше вирішувати усі проблеми і здійснювати необхідні реформи. Мусимо переступати через свої амбіції, принципи, але не переступаючи ризику дозволеного, щоб дії наші не були всупереч інтересам громади. Бо за нами люди.

Тетяна ЖАРСЬКА —
селищний голова Великої Михайлівки

— Скажу відносно всіх, починаючи від Президента і закінчуючи будь-яким чиновником найнижчого рівня. По-перше, коли йдеш на цю посаду, — думай про результати, які можна принести, чи в змозі щось зробити, щоб людям було краще! Бо кожен повинен відчувати важливість своєї посади. А найголовніше — щоб у нас був мир, ми повинні дбати про це. І я бажаю, щоб усі, хто йде на ці посади, відчували свою відповідальність перед виборцями, а не вважали себе царем чи королем на зайнятому після обрання місці. Щоб чесно могли дивитися людям в очі.

Ганна СПОРИШ та Наталія ТЕРНАВСЬКА —
працівники Миколаївського сирзаводу,
снт. Миколаївка

— Треба змінити насамперед ставлення до людей. Влада повинна поставити себе на місце людини, і тільки тоді вона зрозуміє, що потрібно саме нам. Адже коли, даруйте, дориваєшся до влади, то забуваєш звідки сам, що ти той самий трудівник.

— **Треба представникам влади про це постійно нагадувати?**

— Треба, треба нагадувати, аби влада знала, що має бути добре не тільки їй, а й усім людям. І хто, як не вони, повинні серед ночі пам'ятати, що єдиним джерелом влади в Україні є народ. Ми довірилися їм, отже вони мають довіру виправдовувати.

Віктор ТИМОШЕНКО —
директор Березівського притулку

— Владі — це, звичайно, спуститися з «небес» на землю до людей, побачити наші проблеми і почути всіх. Я вважаю, що нас не бачать і не чують. Знаєте, мене колись батько в дитинстві навчав так: де б ти не був, ким би ти не був, — залишайся людиною. Я дотримуюсь цих батьківських слів, і вважаю, що ті, хто при владі, забули головне — залишатися людьми, їх цікавлять, мабуть, лише гроші. Або їм цього не сказали, або вони це просто забули. І це моя відверта життєва позиція, якої я не соромлюся.

Народу я побажаю залишатися таким дружнім, як він насправді є. Адже події, свідками яких ми стали, об'єднали справжніх українців. Я вважаю, що це дуже добре, і треба залишатися такими дружніми. Хотілось би змін на краще: гарної зарплати та соціальних умов, бо люди практично виживають. Будемо сподіватись, що все буде добре. Ми живемо вірою та надією.

Віталій МЕЛЬНИЧЕНКО —
начальник Кодимського районного відділення
поліції, підполковник

— Терпіння всім нам, і щоб швидше закінчилась війна на сході країни. Бажаю перемоги, і те, що належить нам — повинне бути нашим. А всім нам, як представникам влади, бажаю розуміння, що ми всі повинні працювати, і люди мають бачити нашу роботу. Мене запитують працівники: «Що нам робити?». Відповідаю, що кожен з нас повинен

хоча б 50% зробити від того, що він зобов'язаний. І якщо закон написаний, то він повинен виконуватися.

Екатерина ДЕРЕНЬКО —
заведующая детским отделением
Великомихайловской ЦРБ

— Пожелание правительству и местным властям: думайте о будущем. Мне, например, некому сдать отделение, было два педиатра, но одна перешла на должность начмеда, а другая — в семейную медицину. Вот поэтому нужно уделять внимание и готовить специалистов, которые будут заботиться о будущем страны — наших детях.

Олександр КРИВЕНКО —
директор СТОВ «Надія України»,
село Новопетрівка, Миколаївський район

— Сьогодні складається таке враження, що сільське господарство хочуть просто знищити. І це не тільки моя думка. Не треба нам допомагати — не заважайте! Дайте можливість працювати і розвиватися. А вже потім складайте Податковий кодекс, але ж лояльні. Не створюйте такі умови, що заганяють людей в рамки, немов в лещата, з яких вискочити неможливо, та й далі в них жити.

Николай ЗЛАТОВ —
руководитель фермерского хозяйства,
село Михайловка, Саратовский район

— Желаю правительству приложить все усилия, чтобы в стране был мир. А украинскому народу хочу сказать, что сейчас сельское хозяйство на подъеме, и процесс продвигается семимильными шагами. Я вижу, как сегодня трудится народ на земле, и это нельзя сравнивать с тем, что было 20 лет назад. Наш потенциал очень велик, и далеко

еще не использован до конца, он очень большой. Через 5-7 лет мы вырвемся вперед, и начнем получать урожаи выше, чем в Европе. Мы выведем страну из этой сложной ситуации!

Анатолій ЖИВОРА —
участник АТО, г. Арциз

— Если наш народ уже почувствовал себя свободным и хозяином своей страны, ему необходимо перестать продавать на выборах за 200-300 грн. свои голоса. Свобода дорого стоит и за нее нужно платить. У нас же часто голосуют за тех, кто нас покупает, и при этом сетуют, что во всем виноваты те, что в Киеве. Обращаюсь к таким людям: «Подумайте, сегодня вы продали не себя, а своего сына и внука». Если спруту отсечь щупальца — то голова умрет, вот отсюда все и начинается.

Е-декларации все показали многое, но ведь не хочется больше кровопролития. Приведу простой пример: раньше Румыния была в жутком состоянии, а сейчас — посмотрите на румынский берег Дуная. Я, как пограничник, все это видел: аккуратные набережные, вокруг чисто, все в огнях. И посмотрите на наши ужасные, грязные плавни. Ведь там, на том берегу, после того как устранили Чаушеску, для остальных это стало хорошим напоминанием. Это, действительно, страшно — но это правда. А у нас все проворовавшиеся чиновники убегают.

— **Вы желаете украинской власти перестать воровать?**

— Насколько это возможно — уговорить вора не воровать. Коррупция в Украине охватила все, что связано с властью. Необходимо, чтобы в процессе смены власти все показали с вои декларации, и можно было выбрать чиновников намного чище. Когда человек идет в госслужащие, то он это делает сознательно. Но если он хочет зарабатывать большие деньги, и у него есть такая жилка, то ему нужно идти в бизнес. Нельзя, чтобы чиновники занимались бизнесом в государственных делах. Но если человек идет служить Родине и людям, то и государство, в свою очередь, должно позаботиться о честных и порядочных государственных служащих, предоставив им достойный социальный пакет. И поэтому, мы будем искать и выбирать тех, кто будет достойно руководить нашей страной.

Радослав ЗЛАТОВ —
руководитель фермерского хозяйства «Балканы»,
село Заря, Саратовский район

— Власти желаю очиститься и стать патриотичной, побыстрее сбросить ненужный балласт. А народу не стоит роптать и жаловаться на свою судьбу, а, засучив рукава, работать. Как это делалось в Германии после войны, как работала Европа, мы же в отличие от них, на данный момент работаем неэффективно. Да и раз в 10 работаем хуже

американцев. Уровня же их жизни мы достигнем, когда начнем трудиться интенсивней и не будем ждать помощи из Европы, Америки. Спасение утопающего — дело рук самого утопающего, поляки это доказали. Но верю, что докажем и мы. Я уверен — Украина станет сильным государством!

і українському народу від жителів Одещини

Протягом року існування проекту «Народна думка» запитувала людей, що на їх думку треба робити далі, звертаючись до них зі своїм традиційним запитанням: «Ваші побажання українській владі і українському народу». Це люди різноманітних професій, з різних куточків Одеської області. Що думають нащадки великого українського Кобзаря — читайте. Адже, як каже українське прислів'я: «Народ скаже — як зав'яже». Тому особливо варто прислухатися до всіх висновків представникам влади.

Петро ДЕГТЯРЕНКО —
власник приватного фермерського господарства
«Коба», смт. Миколаївка

— Народу — терпіння і мудрості, хотілося, щоб люди зрозуміли, що вони є влада, щоб ми вибирали достойних, а не дивилися, хто дає гречку. В нашому Миколаївському районі є дуже багато розумних талановитих людей, а обирають чомусь інших. Колись, ще за радянських часів, говорили, що хлопчик, який навчається на трійки, стане директором школи, а відмінник, мабуть, вчителем. Це і є, на жаль.

А тим, хто при владі, — хотілося побажати, щоб вони жили, як раніше говорили, по правді і не обманювали, оце найголовніше. Як так можна: прийти до влади і думати тільки про власну кишеню?! Як ми могли допустити те, що відбувається в державі? Після Революції Гідності я вважав, що почнемо жити по-іншому. І коли до влади прийшов Порошенко, думав: «Нарешті у нас є Президент, за якого не соромно, підприємець, гарно знає мову, дипломат». А сьогодні, коли дивишся на те, що робиться, думаєш: «Або він не встигає, або знову голова держави без вух та очей, або йому доповідають щось не те». До влади треба обирати достойних людей.

Анатолій ПОПОВ —
глава правління Арцизского заводу ЖБИ

— Я не хочу желать українському народу терпіння, потому что мы и так много терпим, и терпение снова может лопнуть. Уже дважды лопалось, первый раз — когда состоялась Оранжевая революция, второй — Революция Достоинства. Ну, а если лопнет третий раз, то это будет крах для Украины. Народ увидел декларации больших политиков, высокопоставленных чиновников. Мы и так знали, что они богатые, а сейчас убедились в этом воочию. Но жить таким вот образом дальше власть имущие не имеют права. И вопреки этому, оптимизма у народа хватает — мы все живем в надежде на светлое будущее.

Поэтому нашему народу желаю веры, надежды и любви. Верить и надеяться на хорошее будущее, и с любовью относиться друг к другу. Мне всегда говорила моя бабушка, что к людям нужно относиться так, как ты хочешь, чтобы относились к тебе. (Известная библейская заповедь — ред.). Надо быть мудрым во всем.

В горсовете я состою во фракции БПП «Солидарность». На президентских выборах голосовал за Петра Порошенко, считал, что этот человек придет к власти и все сделает. Не кажу, что ничего не делается, много было сделано и много делается, но очень медленно. Вот я — руководитель данного предприятия, и в моих руках власть, которая дана мне коллективом. Если человек не работает, то я его увольняю. Вот и нашему правительству нужно работать по 16-18 часов, не ездить за границу, и не воровать, а работать. История помнит все революции. Если политики и руководители страны это не осознают, то придет время, и они вряд ли успеют убежать из Украины. Мне, как руководителю предприятия, как гражданину своей страны, противно смотреть на то, что сейчас творится.

— **Это ваша позиция — мы можем ее озвучить?**

— Можете, я никогда ничего не боялся, и привык правде смотреть в глаза. Проработал всю жизнь, но не имею такие миллионы и дома, как наша политическая элита. Сегодня приходят к власти люди, говорят красиво, а потом про это забывают. Пришло время отвечать правителям перед народом за свои поступки.

Денис ГРИГОРЬЕВ —
чемпион мира, двукратный чемпион Европы
по таиландскому боксу «Муэй-Тай», г. Одесса

— В первую очередь, быть патриотом и надеяться только на лучшее. Если мы будем видеть только плохие моменты, то можно просто замкнуться в себе. И самое главное — что-то делать, менять ситуацию, потому что советовать может каждый.

Станіслав РЕЙТОР —
Кохівський сільський голова, Ананьївський район

Нашому народу бажаю сімейного затишку, економічної стабільності, миру і ще раз миру — це на сьогодні дуже актуально. А владі бажаю більшої комунікабельності, побільше звертатися до людей і йти в народ. Бо від нас, від народу буде залежати і їх процвітання.

Сергей ПРИХОДЬКО —
председатель фермерского хозяйства
«Приходько Н.С.», г. Раздельная

— Прежде всего, нужно сделать одинаковую плату за землю. Также необходимо обеспечить одинаковые и понятные условия работы для всех. На местном уровне каждый из депутатов должен сделать хоть что-то для тех людей, которые его выдвинули, поддержали и проголосовали.

Надежда КУРГАН —
директор музыкальной
школы, пгт. Ивановка

— Нужно слать так, чтобы новые реформы, проводимые в стране, не ухудшили качество воспитания детей. Я думаю, что это самое главное: чтобы дети потом, когда вырастут и выучатся, оставались в своих селах. Вот сколько талантов рождает село и будет рождать.

Лариса КОРНОВАН-МОЙСЕНКО —
Тузлівський сільський голова,
Татарбунарський район

— Українській владі бажаю швидкого реагування на існуючі проблеми, щоб приймали всі необхідні закони. Тому що в питанні децентралізації немає єдності, а підтримки від районної ради немає взагалі. Я цього не приховую, а говорю так як є. Адже розумію, що для когось ця реформа нова, вона вибиває землю з-під ніг, хтось втрачає посади. Та в цій реформі я бачу тільки плюси. Хотілось би більш плідної праці в цьому напрямку з владою, щоб ця реформа не залишалась на нинішньому рівні. А для того, щоб її завершити, центральній владі треба жорсткіше працювати в цьому напрямку по відношенню до тих, хто не хоче цього об'єднання, хто затягує процес та перешкоджає йому. А українському народу бажаю терпіння і мудрості. Але влада повинна розуміти, що терпіння може ненароком луснути. І аби цього не сталося, людям треба з якимось розумінням підходити до влади, але й владі треба прислухатися до свого народу.

Тетяна СТОЯНОВА —
директор Татарбунарської централізованої
бібліотечної системи

— Українській владі, зважаючи на те, що у нас проходить адміністративно-територіальна реформа, бажаю, все ж таки, прислухатися до того, що наші бібліотеки є центром громад.

Українському народові хочеться побажати витримки, миру, і щоб наші бажання втілювалися в життя, країна розвивалася і стала найкращою. Бо наші діти ростуть в ній, і ми хочемо для них лише найкращого. Все залежить від нас, від батьків, і ми все зробимо для цього.

Дмитро ФРАНЧУК —
екс-голова Захарівської РДА

— Нещодавно я був у Польщі. Видно, що вона дуже далеко попереду нас, але поляки вірять в нас, українців. Для них ми пріоритетні партнери, для цього розроблено багато програм. Я вважаю, що українцям самим треба об'єднуватись, і бути разом за одну ідею, якщо в нас вірять сусіди. У нас все вийде. Владі необхідно працювати над покращенням соціального життя, пенсійного забезпечення і мінімальних зарплат, звертати більше уваги на людей, і, в першу чергу, на їх забезпечення. А простим людям — разом триматися і підтримувати один одного. Бо як показав Майдан, люди були разом, а минуло два роки — і вони знову розділилися. У нас є державність, отже головна цінність — бути єдиним цілим незалежної країни.

Андрей БОНДАРЕНКО —
ветеран войны в Афганистане и АТО,
пос. Петровка, Ивановский район

— Нужно ограничить прошлое, не дайте ему управлять нами. Когда распался Советский Союз и Варшавский договор, нашими бывшими друзьями по Варшавскому договору было принято решение: коммунистов не допускать к власти 10 или 15 лет. Они и так жили и живут всегда шикарно. Надо сейчас не только коммунистов к власти не допускать, но и тех, кто в ней уже был. Каждый народ достоин того правительства, которое он избирает. Но надо же сравнивать: на западе сейчас люди почему-то живут хорошо, все это потому, что, как говорится, во власть пошла молодая кровь. А у нас, извините, что: одно болото, которое поворачивают лопатой один раз в 5 лет, и остается то же самое. Вот когда уберем вот это все...

— **А как оно называется «вот это все»?**

— «Раковая опухоль» — это все называется. Удалить ее — тогда все будет нормально. Молодежи не дают жить, вот и все. А когда придет молодежь во власть, тогда, даст Бог, и будет все нормально.

Валерій ГРИГОРАШ —
Березівський міський голова

— Владі треба почути людей і побачити, що робиться тут, внизу. Коли до області приїждять керівники держави, то вони їздять до Одеси, Чорноморська і Южного. А якби приїхали до Березівки по трасі Одеса — Вознесенськ — Новий Буг, то, мабуть, звернули би увагу на стан дороги. Дороги — це наша біда і наше майбутнє. Друге залежить від першого. Людям бажаю терпіння, щоб швидше закінчилася війна в державі. Все одно зміни будуть, і це станеться саме тоді, коли ми всі об'єднаємо зусилля. Я бачу, що дає єдність: коли звітую в громаді в кінці року, то відчуваю, що з боку людей є підтримка. І я їм дуже вдячний за це.

Ізмаїл розширює міжнародні економічні зв'язки

Останнім часом ефективніше вирішуються соціально-економічні проблеми Придунайського регіону, завдяки активній діяльності комунальної установи Ізмаїльської міськради «Ізмаїльське бюро сприяння інвестиціям» та комунальної установи Одеської облради Агентство Транскордонного Співробітництва «Євро регіон «Нижній Дунай»».

Ці комунальні установи активно залучають інвестиції та сприяють впровадженню проектів матеріально-технічного забезпечення (грантів) в соціально-економічних, науково-технічних, екологічних, культурних сферах, реалізують проекти зміцнення та

покращення стану транскордонного співробітництва між Одеською областю і сусідніми регіонами — членами «Євро регіону «Нижній Дунай»» та проекти, які спрямовані на сталий розвиток Придунай'я, його окремих районів, галузей народного господарства.

Інга БАБАЯН

Бійці резерву оперативного призначення

Щойно зупинився автобус, як з нього вийшли на шикування колишні військовослужбовці різних частин та підрозділів, що брали участь в антитерористичній операції від 2014 року.

— Чак, привіт!!! — прогрімало зі строю.

До офіцера військової частини, який зустрів тих, що прибули на збори особового складу оперативного резерву підбіг літній чоловік з бородою.

— Як ти, брате? Яким чином тут?

Давні друзі по Малиновому (селище Станично-Луганського району Луганської області) обмінялись дружніми обіймами та перейшли до спогадів...

Як ніколи на території одеської 28-ої бригади (ОГВМБр) було галасно з вечора 14 березня, всю ніч і аж протягом усього наступного дня. Це до військової частини приїхали військовослужбовці, що увійшли до складу оперативного резерву. За територіальною ознакою ті, що пройшли пекло перших хвиль мобілізації до участі в АТО, були приєднані до різних військових частин.

За планом Генерального Штабу ЗСУ військовослужбовці оперативного складу прибули до пункту постійної дислокації 28 окремої механізованої бригади, що на Одещині. Насамперед зустріч розпочалася входженням на територію військової частини під музику військових оркестрів ОК «Південь»

та Військово-морських сил України. Шикування, перевірка, анкетування...

Знайомство розпочалося з ознайомленням з умовами проходження служби на короткостроковий період від заступника командира бригади з морально-психологічного забезпечення підполковником Калетником Іваном Вікторовичем. Під час цієї зустрічі лунало чимало запитань від «резервістів» щодо умов їхнього проживання, харчування, грошового утримання.

Чимало з тих, що приїхали на збори цікавилися умовами поновлення їх на службі за контрактом. Задоволені отриманою інформацією, військовослужбовці спрямовували свій шлях до ППОС (пункту прийому особового складу). Там на них вже очікували офіцери, відповідальні за опитування, розподіл та комплектування військовослужбовців резервного складу по командах, які невдовзі роз'їдуться по навчальних центрах МО.

Але це — попереду. Спочатку: переодягання в однострої, забезпечення усім необхідним для участі у навчальному процесі... Усі ці етапи супроводжувалися невід'ємним: «Привіт, брате!», «А пам'ятаєш під Мар'янкою?..».

РАЗОМ МИ – СИЛА

Дехто вимушений був задля участі у зборах покинути роботу, а хтось прихопив із собою свого чотириногого друга. «Ден», так звали цього собаку, вже встиг перезнайтися з усіма. Й майже усім став до вподоби. А його хазяїн вже розмірковує над можливістю підписанням контракту...

Оперативний резерв — це зустріч побратимів та нові знайомства, що залишаться у пам'яті на довгі роки. Але насамперед — це поновлення бойового досвіду, отримання нових знань військової науки та придбання навичок щодо застосування надбаного.

Загалом «резервісти» пройдуть підготовку протягом двох тижнів підготовки за професією, аж потім візьмуть участь у повномасштабних військових навчаннях у складі усієї бригади. Для когось це буде час переосмислення своєї подальшої долі й прийняття рішення щодо продовження служби у Збройних Силах України у складі 28-ї окремої механізованої бригади, а для інших — час, проведений з користю. Адже нікому не завадить пригадати тонкощі володіння навичками відповідно до своєї ВУС — військово-облікової спеціальності: хтось пригадає, як керувати танком, САУ або БТР, чи БМП, хтось з неприхованим хвилюванням зробить постріл з ЗУ чи СВД...

Як би там не було, але час, проведений на навчаннях оперативного резерву, ні для кого не мине марно. Це точно!

Олег СИДОРЕНКО,
начальник прес-служби 28 ОГВМБр

РЕФОРМИ

На початок нового навчального року вчительська зарплата повинна збільшитися вдвічі

З 1 січня 2017 року середня заробітна плата вчителя загальноосвітньої школи зросла до 4800 — 6800 гривень, а до 1 вересня просування по тарифній сітці на два розряди відбудеться для всіх педагогічних працівників. Про це повідомила міністр освіти і науки, представник партії «Народний фронт» Лілія ГРИНЕВИЧ під час години запитань до Уряду у Верховній Раді.

— Якщо це молодий вчитель, який ще не має стажу і не має високої кваліфікаційної категорії, в 2016 році середня заробітна плата таких учителів становила орієнтовно понад 3600 гривень. Зараз це понад 4800 гривень. Якщо ми візьмемо вчителя вищої кваліфікаційної категорії, то середня заробітна плата з надбавками для вчителя вищої кваліфікаційної категорії у 2016 році становила трохи менше 5000 гривень, зараз вона становить понад 6 800 гривень, — наголосила міністр.

Водночас Лілія Гриневич підкреслила, що йдеться про один посадовий оклад з навантаженням 18 годин, а якщо навантаження більше, то і розмір зарплати відповідно більший.

— Чи нас задовольняє такий рівень зарплат вчителів? Ні. Зарплати вчителям, як і іншим педагогічним працівникам, повинні зростати. Зараз не всі педагогічні працівники, які навчають поза системою загальної середньої освіти, отримали підвищення зарплатні. Місцеві органи влади мають час до 1 вересня забезпечити просування по тарифній сітці на два тарифні розряди, це передбачено постановою Уряду, і для працівників дошкільних навчаль-

них закладів, і інших педагогічних працівників сфери позашкільної, професійно-технічної освіти, — зазначила міністр.

Вона додала, що частина органів місцевого самоврядування вже це зробила, а в частини — готові рішення, але не ухвалені через те, що на сесію не збиралися обласні ради.

— З 1 вересня таке просування на два тарифні розряди буде обов'язковим для всіх педагогічних працівників. І для нас дуже важливо. Я як міністр освіти і науки рада, що цю позицію підтримав Прем'єр-міністр, весь Уряд України і Верховна Рада України, виділивши педагогічних працівників для підвищення їхнього соціального статусу. Бо тільки так ми можемо здійснити справді реформу освіти, — наголосила Лілія Гриневич.

За словами міністра, загальне фінансування середньої освіти також зросло:

— Зокрема, обсяг освітньої субвенції зараз становить понад 52,5 мільярда гривень. Це на 2,8 мільярда гривень більше, ніж у 2016 році. Також передбачена Урядом додаткова дотація в сумі майже 15 мільярдів гривень на освіту, медицину і культуру. Ми очікуємо,

що орієнтовно з цієї дотації близько 8 мільярдів гривень будуть спрямовані на освіту. Це має допомогти місцевим бюджетам впоратися з тими повноваженнями і навантаженнями, які вони мають у сфері освіти.

Крім того, для розвитку матеріально-технічної бази в навчальних закладах передбачено кошти із залишків освітньої субвенції минулого року.

— Зокрема, 300 мільйонів гривень для об'єднаних територіальних громад. І крім того, 300 мільйонів гривень для закупівлі природничо-математичних кабінетів, тому що природничо-математична освіта для нас є пріоритетом у сфері загальної середньої освіти. А також 200 мільйонів гривень на засадах співфінансування 70 на 30 на шкільні автобуси, — уточнила Лілія Гриневич.